

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 23 maart 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat , met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 mei 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 29 april 2022 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 550 euro wegens schending van artikel 3.2.2 van het gecodificeerd decreet betreffende het integraal waterbeleid van 15 juni 2018 (hierna: Waterwetboek) en van artikel 6.2.2.1.2, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II). Er wordt haar met name verweten dat het afval- en hemelwater van haar woning niet gescheiden wordt afgevoerd naar de gescheiden openbare riolering.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 12 januari 2023. Ze stemmen in met

het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 12 januari 2021 stelt een toezichthouder van (hierna: verbalisant), die wordt begeleid door een afkoppelingsdeskundige, naar aanleiding van een inspectie van de rioleringsaansluiting van de woning van verzoekende partij te het volgende vast:

"Voorgeschiedenis

Op 09/01/2010, 25/06/2011 en 07/06/2012 werd er door de toezichthouder van de vaststelling gedaan dat de rioleringssituatie aan het adres niet voldoet aan de wettelijke verplichtingen. De inspectierapporten en/of briefwisselingen waaruit dit blijkt zijn te vinden in bijlage 1 van dit verslag.

Vaststellingen

Bij aankomst confronteerde ik met het feit dat er meerdere inspecties aan dit adres werden uitgevoerd door Informeerde mij niet af te weten van de eerdere inspecties. had volgens enkel contact gehad met haar overleden man, elen, rond de tijd dat hij kwam te overlijden in 2010.

Wij konden vaststellen dat zowel de RWA en DWA huisaansluiting op het perceel niet in gebruik waren (zie bijlage 2). Alhoewel wij niet met de rooktest konden aantonen waar het vuilwater en regenwater dan wel naar toe liepen, werd ons medegedeeld dat er een septische put aanwezig was op het perceel waar het DWA van de begane grond (en bovenliggende verdieping(en)) naar toe liep. Vermoedelijk infiltreert het DWA naderhand op eigen perceel.

Er waren daarnaast verschillende klokputjes aanwezig In de kelder van het pand en een rooster aan de voorzijde bij de ingang van de garage. Alhoewel wij niet hebben kunnen vaststellen waar het water afkomstig van deze klokputjes naartoe liep is het met de afwezigheid van een pomp op dit niveau onmogelijk geweest dat deze werden aangesloten op het DWA stelsel (de huisaansluitingspunten liggen een stuk hoger dan de diepte van de kelder). Het water moet daarom lopen naar een lager gelegen punt, vermoedelijk de gracht aan de achterzijde van het perceel. De klokputjes moeten worden gedicht, of aangesloten worden op het vuilwaternetwerk om conform de wetgeving te zijn.

gaf nadien advies over het regularisatietraject. Regenwater uit de kelder zal moeten worden omhoog gepompt naar bv de RWA aansluiting of andere plaats ter infiltratie. De klokputjes dienen het best te worden gedicht. Al het DWA dient via huisaansluiting het perceel te verlaten. Vervolgens dient er een keuring te worden uitgevoerd zodat er een groen keuringsattest kan worden gepresenteerd.

Na de inspectie te hebben uitgevoerd controleerde ik de data waarop de controles werden uitgevoerd door Infrax en de data waarop de brieven werden verstuurd. Hieruit bleek dat de eerste inspectie inderdaad plaats heeft gevonden op 09/01/2010. Na deze datum werden er echter nog minstens 2 inspecties uitgevoerd aan het adres en 2 brieven verstuurd (zie bijlage 1). Nadat mevrouw Foubert hiervan op de hoogte werd gebracht gaf zij aan een van de brieven bewust niet te hebben geopend omdat ze dit als reclame beschouwde. De andere brief kon zij niet afhalen omdat deze aangetekend gestuurd zou zijn geweest geadresseerd naar haar overleden man (zie bijlage 3).”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. _____ van 10 maart 2021, dat op dezelfde datum wordt afgesloten (hierna: PV) en op niet nader gekende datum wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij.

Bijlage 1 bij het PV bevat een ingevulde en ondertekende ‘invulfiche afkoppelingsdeskundige’ van 4 januari 2010, waarop _____, hetzij op dat ogenblik de echtgenoot van verzoekende partij, wordt vermeld als eigenaar van de woning te _____, _____.

Bijlage 1 bij het PV bevat ook een aangetekende brief van 17 januari 2012 van _____ aan _____, die op dat ogenblik sinds 4 juni 2010 is overleden, waarin het volgende wordt gesteld:

_____ heeft in _____ een nieuwe perfect gescheiden riolering aangelegd en hierop de privé-riolering aangesloten van uw eigendom met huisnummer _____. Er werd vastgesteld dat deze privé-riolering niet voldoet aan de wettelijke bepalingen opgelegd door de Vlaamse milieuwetgeving (VLAREM II).

De werken in uw straat zijn beëindigd. Indien u zich binnen een termijn van 60 dagen niet in regel stelt zal er een Proces Verbaal van milieuovertreding opgesteld worden, waar op zijn minst financiële gevolgen aan gekoppeld worden.

De verkeerde aansluiting kan tot wateroverlast met schade leiden. Hiervoor wordt de eigenaar aansprakelijk gesteld, telkens opnieuw als zich dit voordoet.”

Bijlage 1 bij het PV bevat ook een brief van 13 oktober 2015 van _____ aan ‘de eigenaars van _____’, waarin het volgende wordt gesteld:

“De Vlaamse milieuwetgeving (VLAREM II) legt de eigenaars van de aan te sluiten woningen en gebouwen strikte regels op over de wijze waarop zij dienen aan te sluiten op de openbare riolering. Een illegale lozing van regenwater op de openbare vuilwaterriolering wordt beschouwd als een mogelijk milieumisdrijf.

Er is vastgesteld dat de privé-riolering aan _____ niet voldoet aan de volgende wettelijke bepalingen inzake het milieubeleid:

- Artikel 6.2.2.1.2.§1 ...
- Artikel 6.2.2.1.2, §3 ...

Aangezien er voor uw privé-riolering geen positief keuringsattest kan worden voorgelegd, verzoeken wij om een conformiteitsattest (VLARIO-keuring) over te maken. ...

Wanneer Infrac geen positief keuringsattest vóór 1 november 2015 ter beschikking heeft, zal dit onvermijdelijk een Proces Verbaal van milieuovertreding tot gevolg hebben.”

Bijlage 3 bij het PV bevat het mailverkeer tussen de projectadministratie Riolering - Afkoppelingen en verzoekende partij van eind januari 2021, waarin deze stelt dat ze niet op de hoogte was van de rioleringsproblematiek doordat haar in 2010 overleden echtgenoot de bewonersvergaderingen over de afkoppelingswerken bijwoonde en ze de aan hem gerichte (aangetekende) brieven niet ontving, terwijl ze de brieven aan de bewoners niet opende omdat ze dacht dat dit reclame was.

2.

Op 1 april 2021 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 29 maart 2021 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 22 april 2021 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 675 euro (artikel 16.4.36, §3 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid -

hierna: DABM). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt op respectievelijk 25 april 2021, 4 mei 2021 en 31 mei 2021 een schriftelijk verweer, zonder de vraag om te worden gehoord. Ze herhaalt daarin dat ze niet op de hoogte was van de rioleringsproblematiek omdat haar overleden man die opvolgde en zichzelf daarover nooit enig bericht ontving. Ze wijst ook op haar uiterst preciaire financiële situatie, maar geeft aan dat ze de vereiste werken desondanks zal laten uitvoeren, ten bewijze waarvan ze een offerte voor de werken voorlegt.

4.

Op 10 maart 2022 vraagt de gewestelijke entiteit aan verzoekende partij aanvullende inlichtingen over haar financiële draagkracht, waarna verzoekende partij op 11 maart 2022 haar laatste aanslagbiljet overmaakt.

Op 29 april 2022 vraagt de gewestelijke entiteit aan verzoekende partij aanvullende inlichtingen over de uitvoering van de afkoppelingswerken, waarna verzoekende partij op dezelfde datum stelt dat de vereiste werken na het bouwverlof van 2022 zullen worden uitgevoerd, nadat ze hiervoor eerder uitstel kreeg van de verbalisant in het licht van haar preciaire financiële situatie.

5.

Op 29 april 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 5 mei 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij stelt in essentie dat het milieumisdrijf haar als overtreder niet kan worden toegerekend en er haar hiervoor geen boete kan worden opgelegd omdat ze zich niet bewust

was van het feit dat haar rioleringsaansluiting niet voldeed aan de geschonden normen. Ze voert dus feitelijk de schending aan van artikel 16.4.25 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld. In navolging van haar schriftelijk verweer herhaalt ze dat ze hiervan nooit persoonlijk in kennis is gesteld omdat alle briefwisseling daarover was gericht aan haar in 2010 overleden echtgenoot dan wel aan 'de bewoners van dit huis', waardoor deze ongeopend bleef in de veronderstelling dat dit reclame was.

2.

Verwerende partij betwist het middel. Ze stelt dat een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid volstaat opdat er sprake is van een milieumisdrijf, waarvan het bestaan door verzoekende partij op zich niet wordt betwist, terwijl de mogelijke onwetendheid in hoofde van verzoekende partij op zich geen onoverwinnelijke dwaling uitmaakt. Ze wijst op de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf. Ze stelt dat daaruit blijkt dat de afkoppeling gebeurde op 4 januari 2010, hetzij op het ogenblik dat de echtgenoot van verzoekende partij nog leefde, waarbij deze de 'invulfiche afkoppelingsdeskundige' ondertekende. Ze betwist dat verzoekende partij de aangetekende brief van van 17 januari 2012, die was gericht aan haar overleden echtgenoot, niet kon afhalen omdat er bij Bpost voor erfgenamen een specifieke procedure bestaat om briefwisseling van een overleden persoon te ontvangen en door te sturen. Ze verwijt verzoekende partij dat deze hiervan geen gebruik heeft gemaakt en alleszins niet aantoont dat ze al het mogelijke deed om deze aangetekende brief te verkrijgen. Ze verwijt verzoekende partij ook dat deze de brief van 13 oktober 2015 aan 'de eigenaars van

', waarvan ze niet betwist dat ze deze ontving, ongeopend als reclame bij het oud papier heeft gegooid omdat er van een goede huisvader mag worden verwacht dat deze dergelijke brief eerst opent. Ze meent dat de door verzoekende partij ingeroepen onwetendheid in het licht van deze omstandigheden niet onoverkomelijk was en er dus geen sprake is van dwaling als schulduitsluitingsgrond.

3.

Verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat alle reclame ongeopend bij het oud papier terecht komt en dus vermoedelijk ook de brief van 2015, zodat ze deze niet bewust ongeopend liet. Ze wijst daarbij op het gegeven dat haar vader op dat ogenblik nog bij haar inwoonde en alle post sorteerde. Ze stelt dat het feit dat haar ondertussen overleden echtgenoot in 2010 de invulfiche ondertekende niet impliceert dat ze hiervan ook kennis had, terwijl zijzelf hiervan als (mede)eigenaar sinds 1996 nooit persoonlijk op de hoogte is gebracht. Ze verwijt de bevoegde diensten dat deze haar ondanks het overlijden van haar echtgenoot in

2010 niet op de hoogte brachten van de rioleringsproblematiek en ontkent dat ze op de hoogte was van de controles op 25 mei 2011 en 7 juni 2012. Ze merkt op dat haar niet kan worden verweten dat ze na het overlijden van haar echtgenoot niet de nodige stappen ondernam bij Bpost om zijn post te mogen ontvangen omdat ze sinds 2009 gezondheidsproblemen met arbeidsongeschiktheid had, die na het overlijden van haar echtgenoot nog zijn verergerd, waardoor ze vaker in het ziekenhuis verbleef dan thuis. Ze meent dat elke andere redelijke en zorgvuldige persoon in haar situatie op dezelfde manier zou hebben gehandeld en dat er dus sprake is van onoverwinnelijke dwaling.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). De geschonden artikelen van het Waterwetboek en VLAREM II zijn dergelijke milieuvoorschriften (artikel 16.1.1, lid 1, 1° en 17 bis DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). Het betreft op basis van de spraakgebruikelijke betekenis van het begrip 'overtreder' de natuurlijke -of rechtspersoon die een gebod of verbod dat zich tot hem richt schendt dan wel daartoe opdracht geeft, zodat de concrete toerekening van een milieumisdrijf mede wordt bepaald door de adressaten van de geschonden normen, die de toerekenbaarheid kunnen beperken door een gebod of verbod te voorzien dat zich slechts tot welbepaalde personen richt. De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormen dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen en die raakt de openbare orde. Het College dient dit dan ook desnoods ambtshalve te onderzoeken, waarbij de rechten van verdediging moeten worden gewaarborgd.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken,

in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principiële vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluidend eenzelfde persoon als overtreder aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

"Vermoedelijke overtreder heeft een woning te .

Overeenkomstig artikel 3.2.2 van het Waterwetboek stelt de Vlaamse Regering de algemene reglementen vast inzake de openbare riolen en de lozing van afvalwater in de wateren van het openbaar hydrografisch net. Ter uitvoering van voormeld artikel werden de bepalingen van hoofdstuk 6.2 van VLAREM II getroffen.

Artikel 6.2.2.1.2, §1 van VLAREM II stelt dat een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, verplicht is op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij het anders bepaald is in het uitvoeringsplan.

Er werd een rioleringsstelsel aangelegd in . De woning van vermoedelijke overtreder is gelegen langs deze straat en is niet gelegen in individueel te optimaliseren buitengebied. Bijgevolg diende het afvalwater en hemelwater van vermoedelijke overtreder gescheiden geloosd te worden in de openbare riolering. Uit het dossier blijkt dat vermoedelijke overtreder hierover twee maal ingelicht werd per brief, alsook dat er twee inspecties werden uitgevoerd op haar adres (op 25 juni 2011 en 7 juni 2012). Vermoedelijke overtreder gaf aan één van deze brieven niet geopend te hebben (omdat ze dit als reclame beschouwde) en dat ze de andere brief niet mocht afhalen aangezien deze geadresseerd was aan haar overleden echtgenoot.

Verbalisant stelde op 12 januari 2021 ter plaatse in het bijzijn van een afkoppelingsdeskundige vast dat er nog geen gescheiden aansluiting op de openbare riolering werd gerealiseerd. Dit werd door vermoedelijke overtreder bevestigd. De lozing van het afvalwater en hemelwater van de woning van vermoedelijke overtreder werd bijgevolg nog niet gescheiden aangesloten op het aanwezige rioleringsstelsel op 12 januari 2021.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- Waterwetboek: artikel 3.2.2;
- VLAREM II: artikel 6.2.2.1.2, §3.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een milieumisdrijf als bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM, waarvoor een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Vermoedelijke overtreder haalt in haar verweerschrift aan dat zij niet op de hoogte was van deze afkoppelingsplicht. Deze aangevoerde onwetendheid over wat al dan niet toegelaten of verplicht was, neemt het bestaan van het milieumisdrijf niet weg. Er blijkt uit het dossier dat er brieven richting het adres van vermoedelijke overtreder werden verzonden om haar hierover in te lichten. Zo werd er onder meer op 13 oktober 2015 een brief van verzonden gericht aan "Aan de eigenaars van". Vermoedelijke overtreder had informatie moeten inwinnen over het bestaan van wettelijke verplichtingen of over de inhoud van onder meer deze brief. Er was geen onoverwinnelijke rechtsdwaling in hoofde van vermoedelijke overtreder.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van overtreder."

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken redelijkerwijze afdoende aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat het milieumisdrijf haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat. Ze maakt met name afdoende aannemelijk dat ze in het licht van de concrete omstandigheden redelijkerwijze niet wist of kon voorzien dat er in de straat van haar woning een gescheiden rioleringsstelsel is aangelegd en dat ze haar aansluiting hierop moet aanpassen.

Artikel 6.2.2.1.2, §3 VLAREM II stelt op het ogenblik van de opmaak van het PV, in uitvoering van artikel 3.2.2 Waterwetboek, dat een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, verplicht is op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt (her)aangelegd, tenzij dit anders bepaald is in het uitvoeringsplan. Hierop wordt een uitzondering voorzien voor bestaande gebouwen, waarbij de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, enkel verplicht is indien daarvoor geen leidingen onder of door het gebouw moeten worden aangelegd. Een bestaand gebouw wordt daarbij begrepen als een gebouw dat is gebouwd voor de inwerkingtreding van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozen van afvalwater en

hemelwater van 1 oktober 2004, hetzij 1 februari 2005, of dat daardoor niet wordt gevat. Uit dit artikel blijkt dat de persoon die moet instaan voor de realisatie van een gescheiden lozing van het afval- en hemelwater van een gebouw op de openbare riolering zowel op de hoogte moet zijn van de omstandigheid dat er in de straat waar het gebouw zich bevindt een gescheiden openbare riolering is aangelegd als van de omstandigheid dat hij zijn aansluiting hierop moet aanpassen.

Uit de vaststellingen in het PV en de daaraan voorafgaande briefwisseling (als bijlage) met betrekking tot de (wijze van) aansluiting van de woning van verzoekende partij op de openbare riolering blijkt niet dat verzoekende partij ooit persoonlijk, als (mede)eigenaar van deze woning uit 1959, in kennis is gesteld van het gegeven dat er in de straat (sinds een tiental jaar) een gescheiden openbare riolering is aangelegd en dat ze is gehouden om haar bestaande aansluiting hierop aan te passen en dus niet ressorteert onder de daarop voorziene uitzonderingen. In tegenstelling tot hetgeen de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing stelt, blijkt uit het dossier niet dat verzoekende partij 'hierover twee maal ingelicht werd per brief'. In zoverre de gewestelijke entiteit doelt op de aangetekende brief van 17 januari 2012 blijkt dat deze enkel was gericht aan de overleden echtgenoot van verzoekende partij, die toen nochtans al bijna anderhalf jaar eerder op 4 juni 2010 was overleden. Ongeacht de discussie in hoeverre verzoekende partij afdoende aannemelijk maakt dat ze deze brief niet mocht afhalen omdat die niet aan haar was gericht, en of ze daarmee al dan niet zorgvuldig handelde, bevat het administratief dossier geen bewijs van deze aangetekende zending, terwijl dit in het licht van de discussie hierover nochtans wel van belang is en het dus aan de verbalisant dan wel aan de gewestelijke entiteit stond om dit bewijs bij te brengen. In zoverre de gewestelijke entiteit doelt op de brief van 13 oktober 2015 blijkt dat deze was gericht 'aan de eigenaars van ' en dus opnieuw niet op naam stond van verzoekende partij en ook niet aangetekend werd verstuurd. In de veronderstelling dat verzoekende partij deze brief heeft ontvangen, is haar bewering dat ze dergelijke onpersoonlijke briefwisseling niet opent omdat ze deze beschouwt als reclame geloofwaardig, terwijl ook niet blijkt dat dergelijke handelswijze getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid. In tegenstelling tot de bewering van verwerende partij, heeft verzoekende partij bovendien niet aangegeven dat ze deze specifieke brief indertijd heeft ontvangen, maar niet heeft geopend. De gewestelijke entiteit wijst in de bestreden beslissing ook tevergeefs naar het feit dat 'er (op 25 juni 2011 en 7 juni 2012) twee inspecties werden uitgevoerd' op het adres van verzoekende partij (waarbij wordt opgemerkt dat er volgens de stukken blijkbaar ook al op 11 december 2010 een eerste controle plaatsvond). Uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij daarbij aanwezig was of hiervan kennis kreeg, terwijl dit door de gewestelijke entiteit ook niet wordt beweerd.

Gelet op deze vaststellingen blijkt niet dat elke normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde concrete omstandigheden als verzoekende partij, die ook concreet aantoonst dat ze na het overlijden van haar man ernstig ziek en zelfs arbeidsongeschikt is geworden, wel in staat zou zijn geweest om de specifieke regelgeving in artikel 6.2.2.1.2, §3 VLAREM II na te komen. De gewestelijke entiteit bewijst aan de hand van de voorliggende stukken dan ook niet dat verzoekende partij foutief handelde omdat ze wist dan wel moest weten dat ze de aansluiting van haar woning op de openbare riolering moest aanpassen, en dat er haar ter zake een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid kan worden verweten. In de rand hiervan wordt nog opgemerkt dat verzoekende partij, zodra ze effectief in kennis is gesteld van de afkoppelingsplicht en van de wetenschap dat het niet uitvoeren hiervan een milieumisdrijf uitmaakt, binnen de grenzen van haar (financiële) mogelijkheden onmiddellijk het nodige deed om zich in regel te stellen.

Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Het middel dient in het licht van de beoordeling van het eerste middel niet te worden beoordeeld.

V. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. Verzoekende partij is vrijgesteld van betaling van het rolrecht, zodat er geen rolrecht is verschuldigd.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 23 maart 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,